

წაგებით დაინყეს

ოდესა. ცენტრალური სტადიონი. 18 აგვისტო.

“ჩერნომორეცი” (ოდესა) – “დინამო” (თბილისი) 2:1 (0:1).

“ჩერნომორეცი”: კრამარენკო, ნეჩაიევი, ლეშჩუკი, რიბაკი, პლოსკინა, ფეილმანი, პოლიშჩუკი (საპოჟნიკოვი), უსტიმჩიკი, მაკაროვი, პოგორელოვი, შევჩენკო (ნაპრევევი).

“დინამო”: გოგია, ებრალიძე, ხიზანიშვილი, ხინჩაგაშვილი, მუჯირი, ესებუა (წერეთლი), მ. მაჩაიძე, ქორაიძე, ჩელებაძე (ჩივაძე), ყიფიანი, დარასელია.

მსაჯი: ვ. ფარდმანი (ვისკი).

დუბლიორები – 0:2.

მატჩის შემდეგ გამართულ პრეს-კონფერენციაზე ოდესელთა უფროსმა მწვრთნელმა ა. ალესკეროვმა განაცხადა შემდეგი: “ეს იყო “ჩერნომორეცის” საუკეთესო მატჩი ბოლო ორი წლის მანძილზე”.

მწვრთნელის ეს სიტყვები ერთობ მრავლისმეტყველია. მასპინძლები მინდორზე გამოვიდნენ ნამდვილი საბრძოლო განწყობილებით. მათს რიგებში მნიშვნელოვანი გადაადგილებანი მოხდა და გუნდმა თავისი შესაძლებლობების მაქსიმუმი გამოავლინა. მაგრამ წარმატების მოპოვება მათ იმანაც გაუადვილა, რომ დინამოელთა შორის არ იყვნენ უძლიერესი მოთამაშეები ჭელიძე და გუცაევი. ჭელიძის არყოფნა სერიოზულად დაეტყო მცველთა ურთიერთმოქმედებას ყველაზე სახიფათო ზონაში, ხოლო შეტევაში სისტემატურად იგრძნობოდა გუცაევის მწვავე გარღვევების დანაკლისი.

ოდესელებმა თავიდანვე ხელთ აიღეს უპირატესობა და ბევრი შეტევა განახორციელეს, თუმცა გადამწყვეტ სიტუაციებში თავდამსხმელები ჯგუფდებოდნენ და კარგავდნენ ბურთის გატანის კარგ შესაძლებლობებს.

დინამოელებს ამ ხნის მანძილზე საპასუხო იერიშები მიჰქონდათ. ერთ-ერთი მათგანი 30-ე წუთზე კარგად გაითმაშეს ყიფიანმა და დარასელიამ, ამ უკანასკნელმა ბუსტი დარტყმით გახსნა ანგარიში.

შესვენების შემდეგ “ჩერნომორეცის” თამაში უფრო მოთუქრებული და გეგმიანი გახდა, ამასთან ყველაფერი გადაწყდა დასაწყისშივე: 49-ე წუთზე ანგარიშის გათანაბრება შეძლო მაკაროვმა, 3 წუთის შემდეგ კი პოგორელოვმა გამოიყენა ებრალიძის შეცდომა და მეორედ აიღო სტუმრების კარი.

“ჩერნომორეცს” საკმაო ხანს არ დაუთმია უპირატესობა, ბოლო 15 წუთის მანძილზე კი თბილისელები განუწყვეტლივ უტევდნენ. ოდესელთა კართან ზედიზედ შეიქმნა საგოლე სიტუაციები, სადაც ყიფიანს, დარასელიას, მაჩაიძეს, რეალური შესაძლებლობა ჰქონდათ ეხსნათ გუნდი დამარცხებისგან, მაგრამ ეს მომენტები ვერ გამოიყენეს, ამას გარდა, კარგად ითამაშა მეკარე კრამარენკომ.

“ლელო”, 21 აგვისტო, 1976 წ.